

Комюнике на едно отменено тържество

Края на годината, към средата на декември вече имате навика да четете комюникето от коледните ни концерти и тържества. Тази година комюникето идва по-рано и най-вече ще ви разкаже за едно отменено тържество. Може би ще се окаже изместено в края на краищата, но за момента е просто анулирано. Вместо един следобед, ще ви покана на десетина дни с нас.

Повече от месец френската столица е измежду водещите, ако ли не и водещата, новина в света. Няма как някой вече да не е чул за „Жълтите жилетки“. Но не за тях ще стане дума, във всеки случай не и директно. Ето ни петък 7ми декември. Подготовката за училищната събота върви с пълна пара още от понеделник. Има базар, организиран от френските ни домакини, в който участваме и ние. Ние си имаме репетиции за организиране, така че всички ученици да могат да се съберат заедно, но да изпускат минимално учебно време. Без да споменавам и изпита за европейски сертификат за владеене на български език.

След обяд се получава мейл от префектурата, че всички училища ще останат затворени в събота. Цялата организация и планификация се завърта на 180° и се превръща в как да предупредим всички да не идват. Декември е натоварен месец. Наред с всички обикновени заетости си имаме Коледа във фирмата на татко, Коледа с децата на колегите на мама, празник в клуба по спорт, купон с децата от музикалното училище, помощ за Дядо Коледа да има подарък за всеки, доизпиване на менюто за всички празнични дни и каквото ли още не... Няма да си кривя душата и ще си призная, че една събота ми дойде добре. Даже не и за да си почина. Просто да успея да вместя всичко преди полунощ. Вярно че една събота е много за нас. Една от хиляда е едно, една от 36(учебни съботи) е нещо съвсем друго. Нищо. Мина, премина. Организирахме се училищно и домашно малко по различен начин и така.

Нова седмица, нови надежди, нови организационни предизвикателства. И ето ни отново в петък. Пак след обяд. Чакахме до последно преди да изпратим мейлите за съботния ден. Чакахме до последно и да се разберем за изпита, за коледните ни бригади, за всичко. Изпратихме нужната информация. Няма да ви казвам точно след колко време дойде същата заповед за забрана да се отварят училищата, вие сте в течение. Този път е ясно, че не може да си кажем, че е просто една събота. И то не защото са две.

И не ни се иска да си мислим, че тържеството е в неделя. Децата са раздвоени. — Ама как така няма да ходим? Сигурна ли си, че е затворено (те също получават мейлите)? Аз имам уговорка с... А репетицията? Събота сутрин. Този път новините идват от нашето посолство. Не забраняват, но силно препоръчват да се отмени тържеството в неделя. Не могат да гарантират сигурността. Кой, какво, защо и как не са ми приоритет. Само едно ми остана в главата: Отмениха българската ми Коледа! Дори в последните години да ми е малко трудно да се потопя изцяло в коледната магия, тази новина наистина ме разтърси. Хората изминават невероятни разстояния, за да се съберат за празниците в края на годината. Не е заради порадъците, не е и за кулинарните специалитети на мама, татко, чичо, свако и леля. То е за да бъдат заедно. С най-скъпите, най-милите. Вярно е, че пак ще си имаме всеки домашната си Коледа. Но моята рискува да бъде непълна тази година. Спомням си разговор с приятелки по това време преди година-две. — Ти направи ли сармите? — Не, още съм на баклавата. — Аз правя тиквеник. — Ти забрави да ми дадеш рецептата за питката ти с късмети.....

Четях и си мълчах, защото не правя нищо от посочените лакомства. Те са от нашата българска традиция, трудно минават във френската част на моето семейство. Не ми липсват особено. Даже не се натъквам, че ги няма на трапезата. И ето, че отмяната на коледния ни концерт ми образува буца в гърлото. Емоционална личност съм, сълзите не са далек. Наистина трябва да загубиш нещо, за да разбереш колко ти е ценно, колко ти е нужно, колко е част от теб.

Сами разбирате, че няма как да сложим снимки от едно несъстояло се тържество. Мотивът е този, който избрахме за поканата за концерта ни. Сега е ясно, че зависи само от нас да направим така, че децата ни да забравят, че липсва една част от Коледа. Да направим така, че тази година с отменено тържество да е единствената такава. Да бъдем по-мъдри, по-умни и по-толерантни и добри едни с други. Не само през 2019, ако е възможно!

Даниела Петкова
Управителен съвет

Association "Langue bulgare, langue d'Europe" • www.languebulgare.fr

Langue bulgare

Langue d'Europe

